

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn.: KO-10318/2015-ERU
Č. j.: 10318-13/2015-ERU

V Ostravě dne 7. dubna 2016

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), v řízení o přestupku vedeném pod sp. zn. KO-10318/2015-ERU s obviněnou z přestupku, paní [REDAKCE], nar. [REDAKCE] (dále též jen „obviněná z přestupku“), ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“), rozhodl

takto:

I. Obviněná z přestupku – [REDAKCE], [REDAKCE] – se tím, že jako kontrolovaná osoba z nedbalosti nesplnila povinnosti stanovené v ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu, když neposkytla podklady a informace dle výzvy Energetického regulačního úřadu, jež byla součástí oznámení a zahájení kontroly č. j. 08268-1/2015-ERU ze dne 16. září 2015, a výzvy Energetického regulačního úřadu č. j. 08268-3/2015-ERU ze dne 14. října 2015, **dopustila spáchání přestupku dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.**

II. Podle ustanovení § 15 odst. 2 kontrolního řádu se obviněné z přestupku za spáchání přestupku podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 36015.

III. Podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s vyhláškou 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, se obviněné z přestupku ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 36015.

Odůvodnění:

I. Úvod

Správní řízení bylo zahájeno na základě vlastního zjištění Energetického regulačního úřadu (dále jen „Úřad“), které vyplynulo z kontroly Úřadu zahájené u obviněné z přestupku a vedené Úřadem pod sp. zn. 08268/2015-ERU, kdy předmětem kontroly bylo dodržování povinností obviněné z přestupku vyplývajících z ustanovení § 49 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“).

II. Popis skutkového stavu

Úřad v souladu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. b) kontrolního řádu dne 29. září 2015 oznámil přípisem č. j. 08268-1/2015-ERU ze dne 16. září 2015 obviněné z přestupku zahájení kontroly, jejímž předmětem bylo dodržování povinností vyplývajících z ustanovení § 49 odst. 6 energetického zákona ve věci umožnění přístupu provozovateli distribuční soustavy k měřicím zařízením pro tři odběrná místa na adrese [REDAKCE], [REDAKCE].

Obviněná z přestupku byla zároveň vyzvána, aby ve lhůtě 10 kalendářních dnů ode dne doručení uvedeného oznámení předložila Úřadu:

- sdělení, zda na základě tří písemných výzev společnosti E.ON Česká republika, s.r.o., ze dne 8. července 2015 ke zpřístupnění odběrných míst č. [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], všechna na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], které obviněné z přestupku byly doručeny dne 10. července 2015, tato odběrná místa zpřístupnila, a pokud ano, kdy se tak stalo,
  - v případě, že některá z výše uvedených odběrných míst obviněná z přestupku nezpřístupnila, sdělení důvodů, proč tak neučinila,
  - kopie veškeré korespondence mezi obviněnou z přestupku a provozovatelem distribuční soustavy E.ON Distribuce, a.s., či jeho zmocněncem E.ON Česká republika, s.r.o., případně s jiným zmocněncem provozovatele distribuční soustavy, související s předmětem kontroly, a to od 8. července 2015,
  - případné další podklady a informace, které obviněná z přestupku považuje za rozhodné ve vztahu k předmětu kontroly,
- (dále jen „požadované podklady a informace“).

Závěrem byla obviněná z přestupku poučena, že v případě nedodržení výše uvedených povinností se může dopustit přestupku dle ustanovení § 15 odst. 1 kontrolního řádu a může jí být uložena pokuta do výše 500 000 Kč.

Oznámení o zahájení kontroly, jehož součástí byla výše uvedená výzva, bylo obviněné z přestupku doručeno dne 29. září 2015. Obviněná z přestupku však na výzvu nikterak nereagovala.

Dne 14. října 2015 byla obviněné z přestupku zaslána výzva k poskytnutí podkladů a informací v rámci kontroly č. j. 08268-3/2015-ERU, kterou byla obviněná z přestupku

vyzvána k předložení požadovaných podkladů a informací ve lhůtě 10 kalendářních dnů ode dne doručení. Výzva byla obviněné z přestupku doručena dne 22. října 2015. Obviněná z přestupku však na výzvu nikterak nereagovala a požadované podklady a informace Úřadu ve stanovené lhůtě nepředložila.

III. Průběh správního řízení

Dne 30. listopadu 2015 zahájil Úřad s obviněnou s přestupku v souladu s ustanovením § 87 odst. 1 zákona o přestupcích řízení o přestupku, a to doručením příkazu č. j. 10318-3/2015-ERU ze dne 18. listopadu 2015, kterým byla obviněná z přestupku uložena pokuta 2 000 Kč za spáchání přestupku podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) energetického zákona, neboť jako kontrolovaná osoba nesplnila povinnosti stanovené v ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu, když neposkytla podklady a informace dle výzvy Úřadu, jež byla součástí oznámení a zahájení kontroly č. j. 08268-1/2015-ERU ze dne 16. září 2015, a výzvy Úřadu č. j. 08268-3/2015-ERU ze dne 14. října 2015.

Dne 4. prosince 2015 obdržel Úřad odpor proti výše uvedenému příkazu, čímž byl příkaz v souladu s ustanovením § 87 odst. 4 zákona o přestupcích zrušen a v řízení bylo pokračováno.

Obviněná z přestupku se v rámci odůvodnění odporu domáhala zrušení příkazu a zastavení řízení o přestupku, neboť si nebyla vědoma žádné povinnosti, která by jí byla uložena ze strany Úřadu, když Úřad uvedl, že jí byla dne 29. září 2015 a následně dne 14. října 2015 zaslána výzva k poskytnutí podkladů a informací. V rozhodném období se zdržovala na Slovensku, kde dlouhodobě pečuje o svou nemocnou matku, a tudíž objektivně nemohla na uvedené výzvy reagovat. K doložení svých tvrzení obviněná z přestupku doložila čestná prohlášení paní [REDAKCE] a paní [REDAKCE]. Doručené výzvy převzala jiná osoba, popř. byly doručeny fikcí.

Správní orgán nařídil v souladu s ustanovením § 47 odst. 1 zákona o přestupcích na den 7. ledna 2016 ústní jednání a obviněnou z přestupku k ústnímu jednání řádně předvolal, kdy předvolání bylo obviněné z přestupku doručeno dne 14. prosince 2015.

Dne 7. ledna 2016 obdržel Úřad žádost o stanovení jiného termínu ústního jednání, neboť obviněná z přestupku se k ústnímu jednání nebyla schopna dostavit, jelikož se v tomto termínu nacházela v zahraničí (Německo, Itálie), a to až do konce února 2016. Svá tvrzení obviněná z přestupku nikterak nedoložila.

Dne 7. ledna 2016 se o přestupku konalo ústní jednání v nepřítomnosti obviněné z přestupku, o čemž správní orgán sepsal protokol č. j. 10318-9/2015-ERU. Téhož dne vyzval správní orgán obviněnou z přestupku k doložení skutečnosti, že se obviněná z přestupku v období od 7. ledna 2016 do 29. února 2016 nacházela v zahraničí, a to v termínu do 10. března 2016.

Dne 10. března 2016 obdržel Úřad prostřednictvím emailu bez použití uznávaného elektronického podpisu podání, v rámci kterého bylo uvedeno, že se obviněná z přestupku v období ledna a února 2016 zdržovala v zahraničí z důvodu konání závodů jejího dvanáctiletého syna. Podání nebylo v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 zákona

č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve lhůtě 5 dnů potvrzeno.

Dne 18. března 2016 vyrozuměl správní orgán obviněnou z přestupku v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí ve věci o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Svého práva obviněná z přestupku nevyužila.

IV. Právní hodnocení

Ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se přestupkem rozumí zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno buď v zákoně o přestupcích, nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Zavinění v právu je subjektivní vztah (vůle, vědomí nebo nedbalost) osoby k předpokládaným nebo možným následkům nebo zakázanosti jejího jednání, jímž je někomu způsobena újma nebo které je protiprávní. Zavinění je jednou z podmínek prokázání spáchání přestupku ve smyslu zákona o přestupcích. V českém trestním a přestupkovém právu se (téměř shodně) rozlišuje zavinění úmyslné (úmysl přímý nebo nepřímý či eventuální) a zavinění nedbalostní, přičemž nedbalost může být vědomá či nevědomá.

Jelikož ze spisového materiálu nevyplývá opak, má správní orgán za to, že se obviněná z přestupku dopustila spáchání posuzovaného přestupku z nedbalosti. Vzhledem k tomu, že jedním ze znaků přestupku jako takového, je pouhé zaviněné jednání obviněného, nemá správní orgán za potřebné dále rozebírat úvahy o tom, zda jednání obviněné z přestupku naplňuje znaky vědomé či nevědomé nedbalosti, neboť postačí, že je prvek zavinění přítomen.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že jednáním pachatele musí dojít k porušení nebo ohrožení zájmu společnosti a jednání pachatele je za přestupek výslovně označeno v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně.

Podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Přestupek, kterého se obviněná z přestupku dopustila, tak jednoznačně vyplývá z kontrolního řádu. Správní orgán dále uvádí, že jednání, v jehož důsledku obviněná z přestupku neposkytla kontrolujícímu potřebnou součinnost k výkonu oprávnění stanovených kontrolním řádem, splňuje nepochybně též kritérium společenské škodlivosti, neboť tím došlo k prakticky ke znemožnění provedení kontroly, jejímž předmětem je dodržování povinností vyplývajících z ustanovení § 49 odst. 6 energetického zákona ve věci umožnění přístupu provozovateli distribuční soustavy k měřicím zařízením pro tři odběrná místa na adrese [REDAKCE].

Podle ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.

Úřad má za prokázané, že obviněná z přestupku byla v postavení kontrolované osoby ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 kontrolního řádu, když kontrola byla zahájena dne 29. září 2015 ve smyslu ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) kontrolního řádu, tj. doručením oznámení o zahájení kontroly.

Dále má správní orgán za prokázané, že obviněná z přestupku porušila ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu, když ani přes opakované výzvy nepředložila Úřadu požadované podklady a informace, čímž nevytvořila podmínky pro výkon kontroly, neumožnila kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a neposkytla k tomu potřebnou součinnost, kdy kontrolující byl oprávněn požadovat podklady a informace dle ustanovení § 8 kontrolního řádu.

K námitce obviněné z přestupku, že si není vědoma žádné povinnosti uložené jí Úřadem na základě výzev ze dne 29. září 2015 a 14. října 2015, správní orgán uvádí, že ze spisového materiálu vyplývá, že oznámení o zahájení kontroly č. j. 08268-1/2015-ERU bylo obviněné z přestupku skutečně doručeno ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu fikcí dne 29. září 2015. Zásilka pak byla dne 30. září 2015 vložena do schránky. Správní orgán však rovněž v rámci řízení o přestupku zjistil, že výzva Úřadu č. j. 08268-3/2015-ERU byla doručena přímo obviněné z přestupku dne 22. října 2015. Lhůta ke splnění povinnosti obviněné z přestupku uplynula dne 2. listopadu 2015. Správní orgán má tudíž za nepochybné, že se obviněná z přestupku dozvěděla o zahájení kontroly a uložení povinnosti ze strany Úřadu nejpozději dne 22. října 2015. Obviněná z přestupku však svou povinnost uloženou jí na základě výše uvedených výzev splnila částečně až dne 4. prosince 2015, a to v rámci podání odporu proti příkazu č. j. 10318-3/2015-ERU. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že není pravdou, že by obviněná z přestupku o uložení povinnosti nevěděla před zahájení řízení o přestupku.

K otázce konání ústního jednání dne 7. ledna 2016 bez přítomnosti obviněné z přestupku správní orgán uvádí, že dle ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích lze věc projednat v nepřítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Předvolání k ústnímu jednání bylo obviněné z přestupku doručeno dne 14. prosince 2015, tj. s více než pětidenním předstihem, jak předpokládá ustanovení § 59 správního řádu. Omluva, resp. žádost o odročení ústního jednání, obviněné z přestupku byla Úřadu doručena až dne 7. ledna 2016, tudíž až v den konání ústního jednání. Obviněná z přestupku sice v rámci omluvy tvrdila, že se bude v lednu a únoru 2016 nacházet v zahraničí, avšak svá tvrzení nikterak nedoložila, neuvedla ani konkrétní důvody svého pobytu v zahraničí. Správní orgán tudíž nemohl omluvu obviněné z přestupku považovat za omluvu náležitou nebo omluvu z důležitého důvodu ve smyslu ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a rozhodl se ústní jednání provést v nepřítomnosti obviněné z přestupku. Správní orgán však s ohledem na procesní práva obviněné z přestupku vyzval obviněnou k doložení svých tvrzení, k čemuž obviněná z přestupku s ohledem na její tvrzený pobyt v zahraničí poskytl lhůtu do 10. března 2016. Přílohu této výzvy pak tvořila kopie protokolu o ústním jednání č. j. 10318-9/2015-ERU. V případě, že by obviněná z přestupku doložila důležité důvody své nepřítomnosti na konaném ústním jednání, byl správní orgán připraven opakovat ústní jednání v termínu navrženém obviněnou z přestupku.

Dne 10. března 2016 obdržel Úřad podání doručené prostřednictvím emailu bez použití uznávaného elektronického podpisu, v rámci kterého byly uvedeny a doloženy důvody pobytu obviněné z přestupku v zahraničí v období ledna a února 2016.

Správní orgán k uvedenému podání poznamenává, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 9 As 90/2008-70, ze dne 23. září 2009 „*podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat*“. Ze strany obviněné z přestupku však podání nebylo ve lhůtě 5 dnů potvrzeno žádnou z kvalifikovaných forem.

Přestože správní orgán není povinen k učiněnému podání přihlížet, považuje za vhodné k obsahu podání uvést, že (bylo-li podání učiněno obviněnou z přestupku) obviněná z přestupku omlouvá svou nepřítomnost na ústním jednání konaném dne 7. ledna 2016 nutností dohlížet na svého syna v rámci jeho sportovních aktivit v zahraničí, což však správní orgán nepovažuje za důležitý důvod ve smyslu ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Dle názoru správního orgánu k nepřítomnosti obviněné z přestupku nestačí jakákoliv omluva, ale podle zákona se musí jednat o náležitou a tedy důvodnou omluvu – například vážné rodinné důvody či pracovní důvody (svatba, pohřeb, pracovní neschopnost, apod.), (srov. *Jemelka, L. Vetešník, P. Zákon o přestupcích a přestupkové řízení. Komentář. 1 vydání. Praha : C. H. Beck, 2011, s. 353*).

Správní orgán má v daném případě za to, že obviněná z přestupku se spíše účelově pokusila odročit ústní jednání a prodloužit řízení o přestupku, když až dne 6. ledna 2016 zaslala omluvu, přestože o svém dvouměsíčním pobytu v zahraničí musela vědět již mnohem dříve. Předvolání k ústnímu jednání bylo obviněné z přestupku doručeno dne 14. prosince 2015, o zahájení řízení o přestupku pak musela mít povědomí nejméně ode dne 2. prosince 2015, kdy byl sepsán odpor proti příkazu č. j. 10318-3/2015-ERU.

Úřad má tedy za prokázané, že se obviněná z přestupku dopustila přestupku uvedeného v ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu v návaznosti na porušení ustanovení § 10 odst. 2 téhož zákona a přistoupil k udělení pokuty.

V. Uložení pokuty

Zákon o přestupcích v ustanovení § 11 předvídá, že za přestupek lze uložit sankci v podobě napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, propadnutí věci nebo zákazu pobytu. Sankci lze přitom uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Právní úprava zákona o přestupcích se přitom použije pouze tehdy, neupravuje-li zvláštní zákon něco jiného. V daném případě, kdy se jedná o přestupek upravený kontrolním řádem, má kontrolní řád jakožto zvláštní právní úprava přednost před zákonem o přestupcích.

Podle ustanovení § 15 odst. 2 kontrolního řádu lze za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. a) téhož zákona uložit pokutu do 500 000 Kč. V souladu s ustanovením § 12 zákona o přestupcích přihlédně správní orgán při určení druhu sankce a její výměry k závažnosti

přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Co se týče závažnosti a následkům přestupku, správní orgán hodnotí, že svým jednáním obviněná z přestupku nesplnila elementární povinnosti kontrolované osoby v rámci kontroly zahájené v souladu s kontrolním řádem, kdy vzhledem k povaze požadovaných podkladů a informací nebylo možné bez součinnosti obviněné z přestupku v kontrole řádně pokračovat, což správní orgán hodnotí jako přitěžující okolnost. Úřad však při posuzování závažnosti přestupku přihlédl zejména ke skutečnosti, že obviněná z přestupku nesplnila svou povinnost vyplývající z kontrolního řádu v důsledku nedbalosti, neboť v tomto případě úmysl prokázat nelze. U míry zavinění pachatele obecně platí, že úmyslné zavinění je závažnější než nedbalostní. K této skutečnosti bylo tedy přihlédnuto jako k polehčující okolnosti.

Jako k polehčující okolnosti přihlédl správní orgán ke skutečnosti, že obviněná z přestupku v rámci odporu proti příkazu č. j. 10318-3/2015-ERU dne 4. prosince 2015 částečně povinnost uloženou jí výzvami ze dne 29. září 2015 a 14. října 2015 splnila.

Co se týče osoby pachatele, správní orgán posuzoval postoj pachatele ke spáchanému přestupku. Úřad nemá povědomí o tom, že by s obviněnou z přestupku bylo kdy vedeno příkazní či přestupkové řízení z důvodu porušení povinností vyplývajících z kontrolního řádu. Lze tak říct, že obviněná z přestupku se přestupku dopustila poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Co se dále týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“. V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval otázkou majetkových poměrů obviněného z přestupku. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán má za to, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tedy spíše v symbolické výši, nemůže být v žádném případě považována za finanční ohrožení existence obviněné z přestupku a nemůže mít tedy likvidační charakter. Ukládaná pokuta musí být zároveň pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci obviněné z přestupku. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. na samotné spodní hranici možné zákonné sazby dle kontrolního řádu. Správní

orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného kontrolním řádem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Výrokem III. rozhodnutí pak byla obviněné z přestupku uložena povinnost uhradit v souladu s ustanovením § 79 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ustanovením 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
vedoucí oddělení správních řízení Ostrava